

Predikan i Kindaholms församling 2019 av Tobias Bäckström

Askonsdagen

”Bön och fasta”

Joel 2:12-19

Apg 13:1-3

Mark 2:18-20

Ps: 438:1-2, 74, 438:3-4

På Netflix går en serie som heter *Konsten att städa med Marie Kondo*. Hon är en organisationskonsult som åker hem till familjer som har tappat kontrollen när det gäller ordning och reda. Deras hem svämmar över av saker. Barnens rum har drivor med leksaker så att det inte har plats att leka. Garderoberna är så proppfulla med skor och kläder att de knappt har en aning om vad för slags plagg som gömmer sig ett par decimeter in. De har gett upp inför det ständiga flödet av saker som strömmar in genom dörren. Och allt bråte drar ner dem i ett svart hål, någon glädje av alla saker har de inte, tvärtom.

In i detta kaos kommer då Marie Kondo som en räddande ängel. Hon har skapat en metod som hon kallar KonMari-metoden. Den bygger på att man samlar ihop allt man äger, en kategori i taget, och sedan behåller man endast de saker som man verkligen *gläds åt* och väljer en plats för dessa. Saker mår inte bra av att tryckas in förråd och lager menar hon.

Här finns mycket att ta till sig inför fastan. Vi kan ha fullt upp, vi försöker hinna med så mycket som möjligt, både nödvändiga saker och men kanske också sådant som inte är lika viktigt. Projekt som vi påbörjar men som sen blir liggande halvfärdigt. Kurser som vi vill gå, böcker vi vill läsa och TV-serier som vi vill följa. Vänner och bekanta som vi måste hålla kontakten med. Allt detta kan travas upp inom oss tills våra inre förråd är sprängfyllda.

Det kan också vara mycket som vi går och bär på inom oss också. Det kan vara bekymmer och problem som vi ältar. Vi kanske också bär på en massa bråte inom oss, bitterhet och agg över saker som inträffat för länge sedan. På olika sätt är kanske vårt inre som ett sådant där hem som Marie Kondo besöker, som svämmar över saker och ting, både ont och gott.

Poängen med hennes metod är inte att allt är dåligt som man äger. Men det positiva kan drunkna i mängden. Genom att rensa ut och ta bort kommer detta till sin rätt och då kan man också glädja sig åt det.

Fastan handlar om detta. Fastans devis är ”mindre” inte ”mer”. Färre, inte fler. Ringare, inte större. Det är en tid då vi får chansen att städa ut och rensa bort saker i vårt inre. Inte för att allt där är dåligt men för att vi ska kunna glädjas åt det som vi väljer att behålla. För att det ska kunna komma till sin rätt behöver det utrymme.

Fastan är en process där vi skalar bort istället för att lägga på. En subtraktionsprocess, där vi plockar bort saker ur vårt inre, vår blick rensas så att vi ser det vi behåller med nya ögon.

Plötsligt kan vi känna glädje över detta som vi tidigare har missat i våra liv. Fastan handlar därför inte om något betungande utan tvärtom, om något som lättar. Fastan leder till att vår inre frid och glädje ökar och vi kan lättare fokusera på det viktiga. Meningen med fastan är andlig koncentration. Att lättare följa Jesus. Genom att rensa i våra liv, får han lättare plats.

Under fastans 40 dagar följer vi nu Jesus på vägen till korset. Han avstod från allt, nu kan vi avstå något för honom.